

Erdélyben a 7.A

Osztályunk nagyon megörült, mikor még márciusban kiderült: a pályázatunk eredményes, a '26-os osztálykirándulást Erdélyben fogjuk eltölteni.

Az előkészítő órán bemutattuk a Határtalanul! program Barangoló digitális tartalomtárát, amely az Okos Doboz felületén érhető el (<https://www.okosdoboz.hu/hu-HU/Hatarontuli#>). A tanulók megismerkedtek a felület használatával, valamint a kirándulás során érintett tájegységekhez kapcsolódó interaktív feladatokkal és ismeretanyagokkal. A

játékos, digitális feladatok segítségével előzetes képet kaptak a meglátogandó helyszínek történelmi, kulturális és természeti értékeiről. A tartalomtár használata élményszerűvé tette a felkészülést, felkeltette a diákok érdeklődését, és hozzájárult a határon túli magyarsággal kapcsolatos ismereteik bővítéséhez. A foglalkozás során szer-

zett tudás megalapozta a kirándulás sikeres és tudatos megvalósítását.

Május 4-én hajnali négykor indult buszunk a „kék kaputól”. Kísérő tanáraink: Czecherné Friedl Angéla (osztályfőnökünk), Kónyáné Gál Edina (az angoltanárunk) és Endródi Rita tanárnő. Először felmentünk Érdre, ahol sofőrt váltottunk és felvettük az idegenvezetőnket: Lőrincz Enikőt majd Szolnok és Berettyóújfalu érintésével átvágtunk az Alföldön és Ártándnál átléptük ellenőrzés nélkül a határt, majd áthaladtunk Nagyvárad külterületein.

Átkeltünk a Király-hágón, Kalotaszegen ennek központján: Bánffyhunyadon és sok más

„vásártartó” településen. A Mezőség határán elértük Tordát, ahol meglátogattuk a sóbányát, leereszkedtünk a legmélyebb tárnába (Rudolf-fejtő). Ott kipróbálhattunk többféle sportpályát: minigolfot, tekét, sőt a terem egyik felében helyet kapott egy hangverseny-sarok (kihasználva a hely akusztikáját), még innen is lejjebb juthattunk egy mesterséges tóhoz mely közepén egy sziget foglalt helyet, amúgy az egész barlangrendszerben fellelhetőek voltak a sóképződmények. Innen a felszínre érve átvágtunk a Mezőségen majd a Hargita előterébe jutottunk itt egy kis falu (Szováta) mellett megpillantottuk

azt amit utólag sokan az utazás egyik fénypontjának tartottak: egy élő barnamedvét, ezután nem sokkal elértük Székelyszentlélek faluját, ahol a szállásunk volt (a Becsali panzióban). Itt mindenki kipihenhetette magát a vacsora után (az elszállásolásunkat több kényelmes mobilotthonnal oldották meg)

Másnap autentikus székely ételekből előállított svédasztallal kezdte az osztály a napot, ezután mindenki elkészítette hidegcsomagját (szendvicseket), programsorozatunk a Zetelaki Víztorozónál kezdtek majd elhaladtunk Székelyvarság mellett (ez az alapterületénél fogva Bukarest méreteivel vetekedő szórványtelepülés a zsidelykészítés „fellegvára” volt korábban, saját fénykorában). Átkeltünk a Madarasi Hargitán, a Csíki-medencén, a Gyergyói-medencén majd innen közelítettük meg a Békás-patak által vájt Békás-szorost, melynek festői sziklakép-

ződményei (Oltárkő, Pokoltornáca) árnyékot vetettek a szorosra, innen tovább indultunk a Gyilkos-tóhoz, melyet körbe tudtunk barangolni, ráadásul egy közeli kilátóba is fel lehetett mászni.

Ekkor indultuk el visszafelé a Gyergyói-medencén át (Gyergyószentmiklóson megtekinttük az örmény templomot) egészen Csíksomlyóig, ott először a kegytemplomban voltunk:

megcsodálhattuk a barokk építészet szépségeit, a középkorból származó Segítő Szűzanyát (a népnyelv „baba-arcú szűzanyaként „ismeri) majd mindenki mondott egy Miatyánkot és elindultunk egy közeli forrás felé ahol feltölthettük kulacsainkat és megkóstolhattuk a borvizet, ezután akik több erőt éreztek magukban felmászhattak a Kissomlyó-hegyre a közel 200 méteres szintkülönbséggel járó túra után mindenkit felüdített a panoráma, az ottani kis kápolna szépsége és az az egyre erősödő eső ami felfelé kísért minket a hegyre. A lejutást nehezítette a csúszós avar, a földből kiálló, a velünk együtt leguruló kövek sokasága na meg az erőteljesen csúszós kőtalapzatok amelyek az itt

állított kálvária részei voltak, sokan megsínylelték a lefelé vezető utat, de mire visszaértünk a parkolóhoz már elállt az eső. Ám amikor megpillantottuk a buszt amely beékelődött a litániára (ide a kegytemplomhoz) tartó hívók autók közé: nyilvánvalóvá vált, hogy tovább maradunk a tervezettnél, ekkor az osztály három részre bomlott: az egyik csoport ott maradt a busznál, a másik felfedezte a környéket, a maradék pedig elindult a legközelebbi bevásárlóközpontba, mikor a busz már kitudott állni egyesével begyűjtötték ezeket a csoportokat és hazaszállítottak minket. aznap már senki sem csatangolt a faluban vacsora után.

Harmadnap kiadás, a tegnapival azonos reggelivel vette kezdetét a nap, elcsomagoltuk a szendvicseinket és elindultunk, a tervek szerint aznap a Hargitán innen barangoltuk be a Sóvidéket és Udvarhelyszéket. Székelyudvarhely közelében Szejkefürdőn látogattuk meg először is a legnagyobb székely; Orbán Balázs sírját, amelyhez székelykapuk sora vezetett (sírjához leg-

közelebb eső székelykapu a sajátja volt), a Borvízoldal nevezetű dombon ahol a sír is található, indult felfelé egy ösvény amelynek végén egy kilátópont kapott helyet ahonnan beláthattuk egész Udvarhelyszéket, a panoráma megcsodálása után elindultunk a közelben fekvő Mini-Erdély Parkhoz ahol betekintést nyer-

hettünk Erdély építészeti örökségébe számtalan makett és alaprajz segítségével, közel 100 maketten ábrázolták a leghíresebb, legikonikusabb várakat, kastélyokat és néhány esetben egész városokat, volt ezenkívül egy kiállítótér ahol a különböző fegyvernemeket mutatták be melyekkel a török uralom alatt harcoltak, de volt mozi is ahol a Székelyföldi Legendárium című animációs sorozatot vetítették, sőt kis-

vasút is. Ezután a Sóvidék felé vettük az irányt ahol első állomásunk Korond volt, itt végigvásárolhattuk az egész vásárt ahol a helyi különlegességek: porcelán, kerámia, égetett cserép, különféle befőttek, almakompót és a többféle házicsokoládé sem maradhatott ki, végül Tófalvi Csaba sóvágómester műhelyében tekintettük meg a só termékek készítési folyamatait és válogatásukat pl: a sötétebb árnyalatú sórög kénben (szulfátokban) gazdag így jól felhasználható sószappanokhoz, vásárolhattunk többféle sóterméket: sószappant, fürdősót, étkezési sót de még só párnákat is. Korondot elhagyva Szovátára utaztunk ahol körbe sétáltuk a sós vizű Medvetavat, innen Parajdra ment az osztály, hogy az ottani Wellness fürdőben zárja le a napi program-sorozatot (kipróbálható volt ott az úszómedence mellett a szauna, gőzkabin és jakuzzi is). A szokásos vacsora után lehetett még egy kicsit csoportosan csatangolni a falu utcácskáin a takaródó idejéig.

Elérkezett az utolsó nap –ezt senki sem fogadta el könnyen. Miután mindenki megreggelizett, elkészítette a napi elemőzsiacsomagját, összepakolt, kitisztította a házát, a Becsali Panzió szomszédságában található iskolát (Tamási Áron Általános Iskolát) is meglátogattuk. Itt lehetőségünk nyílt megismerkedni a helyi diákokkal, akik nagyon kedvesen fogadtak bennünket. Beszélgettünk egymással, és sok érdekességet tudtunk meg az ottani iskolai életről. Nagyon jó élmény volt új barátokat szerezni és közelebbről megismerni az erdélyi magyarok mindennapjait.

Majd elindultunk a székelység fővárosa: Székelyudvarhely felé, itt megtekintettük a gyönyörű főteret; a székelység nagyjainak mellszobrait, a líceumot (kollégiumot) és az építészeti emlékeket, innen a szászág egyik legnagyobb kulturális, építészeti központjába jutottunk: Segesvárra (az itteni építészeti kézjegyek jól megkülönböztethetőek voltak a székely sajátosságoktól) itt megtekintettük az óvárost: az óratornyot, Vlad Tepes „Drakula” állítólagos szülőhá-

zát majd végül felmáshztunk a Diáklépcső 172 fokán hogy megcsodálhassuk a város látképét, körbejárhassuk a líceumot és a hegyi templomot. Mindezek után elindultunk visszafele Magyarországra: átvágtunk a Mezőségen, Kalotaszegen, a Király-hágón. Ártánd közelében sűrű felhők gyülekeztek már: az eső nem váratott magára, hogy amikor áthaladunk a határon eleredjen és tisztára mossa a kirándulás emlékét. Mikor visszaértünk Székesfehérvárra már mindenki fáradt és gyűrődött volt a sokórás busz-út után de viszont mindenki élénken élt a kirándulás és Erdély.

A témanapot 2026. június 4-én, a Nemzeti Összetartozás Napján rendeztük meg. A program során tanulóink változatos és interaktív foglalkozások segítségével mélyíthették el ismereteiket a témában.

Az előkészítő foglalkozáson elkészített útvonaltervet a kiránduláson készült fényképekkel egészítettük ki, majd ezekből kiállítást rendeztünk. Készültek útinaplók, véleménymérlegek, fotómontázsok, Erdély nevezetességeit és híres szülőiteit bemutató ismertető.

Az osztály tanulói bemutatták Erdély földrajzi elhelyezkedését, a történelmi egyházakat, valamint a térség természeti értékeit.

A délelőtti további részében a játékos ismeretszerzés kapott főszerepet. A diákok izgalmas kvízzjátékokban tehették próbára tudásukat, valamint egy óriás puzzle segítségével rakták össze a történelmi Magyarország térképét. Az interaktív feladatok során a Kárpát-medence országait, városait és zászlóit párosították össze. Egy földrajzi játék keretében azt is felkutatták, hogy a történelmi Magyarországtól elcsatolt városok napjainkban mely szomszédos országokhoz tartoznak.

A történelmi kvízben a csapatok a korszak eseményeivel kapcsolatos ismereteikben mérhették össze tudásukat. Felidéztük az erdélyi kirándulás során szerzett élményeinket és tapasztalatainkat is: a csoportok egy-egy megismert nevezetességet ábrázoló képet raktak ki, majd közösen oldották meg a hozzá kapcsolódó feladatokat. Beszélgettünk a nemzeti összetartozás jelentőségéről és az emléknapi üzenetéről. A program zárásaként meghallgattuk a *Határtalan* című dalt, amelynek üzenete segített átélni, hogy a határok ugyan elválaszthatnak bennünket, közös gyökereink, kultúránk és nyelvünk azonban örökre összekötnék.

A rendezvény sikeresen erősítette a tanulóknál az összetartozás érzését, valamint azt a gondolatot, hogy a földrajzi határok ellenére közös múltunk, anyanyelvünk és kulturális örökségünk szoros köteléket jelent a magyarság számára.

